

1855 Ιανουαρίου 10. Ἐλένης Πέτρου Παπασσαούλ Ἑλληνίδος Φιλίππουπολίτιδος Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας εἰς οὐλομένης 17.000
Ἐν τῷ ναφ/φυλάσσεται ὡς κειμήλιον ἐπίχρυσον ἀργυροῦν ἅγιον πο-
τήριον, φέρον χρονολογίαν ΩΩΛΛ (1834) καὶ εἰς τὴν βάσιν χαραγμένην
ἐπιγραφὴν:

Ἐπιστάσι τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἡγουμένου
τῆς αὐτῆς Μονῆς (τῆς Δαδιᾶς, ἐννοεῖται) Βενεδίκτου
ἐκ τῆς πόλεως Σουφλίου συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ
τῶν εὐσεβῶν τῆς χώρας ταύτης.

Περὶ τοῦ Βενεδίκτου τούτου, ὅστις ἐχορηγίασε κατὰ τὸ ἔτος 1834
ἠγούμενος τῆς Μονῆς Δαδιᾶς, ἔχομεν γράψει εἰς προηγούμενον τόμον τῶν
«Θρακικῶν».

Ἀπὸ τῆς 1821 μέχρι τῆς 1834 ἡ φέρουσα οὐκ ἔχουσα ἡγεμονία
λόγω, ὡς φαίνεται, τῆς τραγικῆς τοῦ ἐλληνισμοῦ καταστάσεως, καθ' ἣν
ἔπασχε πρὸ πάντων ἡ στρατευομένη καὶ δευτῶς χημαζομένη ἐκκλησία.

Κατόπιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834, καθ' ἣν ἀποβύθη ἐποχὴν ἠγούμενος τῆς
παρακειμένης Μονῆς Δαδιᾶς ἦτο ὁ λόγιος ἀρχιμανδρίτης Βενέδικτος, ἀ-
γίζει πάλιν τακτικῶς ἀνά πᾶσαν, ὡς εἰς τὸ ἐκτετατὸν πενταετίαν ἡγεμονί-
ασιαν ἠγούμενον.

1855 Ματοῦ 1. Ἀρχιμανδρίτου Βενεδίκτου ἱερομονάχου ἐκ Σοφο-
λίου, ταξειδιώτου Ἰβηρίτου. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας γρ. 4.030
διατίθεται εἰς ἱερεῖς, μοναστήρια καὶ ἀδελφούς-ἀδελφάς καὶ εἰς τὴν
κηδερίαν του· ἡ βιβλιοθήκη του εἰς τὴν Ἑλλ. σχολὴν Στενιμάχου, τὰ
ἄμφιά του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς πατρίδος του, εἰς τὴν μονὴν Ἰβή-
ρων διάφορα λείψανα ἁγίων καὶ ἀργυροῦς σταυρός, τὸ ἐν Στενι-
μάχῳ ἀμπέλιόν του, φορέματα, ἐπιπλά, σκεύη καὶ ὅ,τι ἄλλο τῆ Ἄθα-
νασία Δημητρίου ἐξ Αἴνου ἐπὶ 16 ἔτη ἀμίσθως ὑπηρετησάση καὶ γη-
ροκομησάση αὐτόν. Ἔπεται κατάλογος τῶν κτημάτων καὶ λοιπῶν
ἐπίπλων καὶ σκευῶν. «Ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς ἀρχιμανδρίτης
καὶ ἐν ἱερομονάχοις Βενέδικτος ἀναγνοὺς τὴν διαθήκην καὶ ἀρέσας
πάντα τὰ γεγραμμένα ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ καὶ σφραγίδι καὶ ἰσχύειν
αὐτὴν κελεύω καὶ βούλομαι». Ἐπίτροποι 3, Μάρτυρες 5 κληρικοὶ
καὶ λαϊκοί⁶).

1) Κώδικος, σελ. 104.—2) Αὐτόθι, σελ. 126—127.—3) Αὐτόθι, σελ. 132—
133.—4) Αὐτόθι, σελ. 137—138 καὶ 285—286.—5) Αὐτόθι σελ. 140—141 καὶ 184—
185.—6) Αὐτόθι, σελ. 146—147. Ὁ ἀρχιμανδρίτης διέμεινεν ἐν τῷ μετοχιῷ τῆς
μονῆς Ἰβήρων ἐν Στενιμάχῳ: Τὸ Σ ο φ ὄ λ ι ο ν ὑποθέτω ὅτι εἶναι τὸ ἐν τῇ

τῆς Μονῆς
Κορυμφιάς
Κ. Γ. Κορυμφιάς
Αδ. τ. 37
1940 n. 219
- 221

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. Μυρτίδου
Σεφ. Φιλίππου
τῶν
Κ. Μυρτίδου
Ἀποφ. τῆς
Ἐπιτροπῆς Αθ
τ. 1 Β. 1939
σ. 139 (37)

1855 Ἰουλίου 13. Ζωῆς Θεοδώρου Τζεβίζογλου Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματική της περιουσία ἐκ γρ. 7.050 καὶ ἡ κτηματική της διατίθεται εἰς τὰ τέκνα της. Ὑπογράφονται ἡ διαθέτις, μάρτυρες ὁ μουκτάρης τῆς συνοικίας, εἰς ἱερεὺς καὶ εἰς λαϊκός¹⁾).

1855 Ἰουλίου 26. Ζωῆς Χ' Στόγιου, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματική της περιουσία ἐκ γρ. 1800 διατίθεται εἰς ἐκκλησίας, Ἑλλ. σχολεῖον, νοσοκομεῖον, τὰ δὲ ἐπιπλα, σκεύη, ἱματισμός, κοσμήματα καὶ λοιπὰ εἰς διαφόρους. Ὑπογράφεται ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος διὰ τοῦ Κ Πατερικοῦ, μάρτυρες 3 πρόκριτοι²⁾).

1855 Νοεμβρίου 7. Βέλίου Θεοδώρου ἀμπατζή, ἐξηλληνισμένου Βουλγάρου. Ἡ χρηματική του περιουσία ἐκ γρ. 1895 διατίθεται εἰς συγγενεῖς του καὶ εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα. Ὑπογράφεται ὁ διαθέτης, βεβαιοὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰγνάτιος³⁾).

1855 Μαΐου 31. Νικολίνας, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ περιουσία της οἰκιακὰ πράγματα, σκεύη κλπ. διατίθεται εἰς τὴν θυγατέρα της Μαρίαν. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ ἱερέως Ἀθανασίου, μάρτυρες 10 λαϊκοί⁴⁾).

1855 Δεκεμβρίου 15. Ἰωάννου Μάλτζιου, τοῦ ἐπιλεγμένου Πακέλ-πασιᾶ, Ἑλληνος Φιλιππουπολίτου. Κτηματική καὶ χρηματική περιουσία ἐκ 36.710 γρ. πλὴν 750 γρ. διαθεμένων εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα καὶ 5.000 εἰς χρεὴ διατίθεται εἰς τὰ τέκνα του. Βεβαιοὶ ὁ διαθέτης καὶ τὰ τέκνα του, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομάστορες καὶ 4 πολῖται⁵⁾).

1856 Ἰανουαρίου 10 Ἄννης Χ' Ἀναστασίου Σταυριτζαίνης, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ χρηματική της περιουσία εἰς τιμαλφῆ κοσμήματα καὶ ὁμολογίας ἐκ γρ. 30.800 διατίθεται: 6.200 εἰς ἐκκλησίας, μονάς, σχολεῖα, ἱερεῖς κτλ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὰ τρία τέκνα της. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ Κ. Πατερικοῦ, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομάστορες, 6 πρόκριτοι⁶⁾).

νοτίῳ Θράκη Σ ο υ φ λ ῖ. Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ τοπωνυμίου ἴδε Δ. Ι. Γ ε ω ρ γ α κ ᾶ, Ἀρχεῖον λαογρ. θρακ. θησαυροῦ, τόμ. Β', ἔτ. 1935—36, σελ. 97—104. Ἐν τῇ ἐπιστημονικώτατῃ μελέτῃ δεν μνημονεύεται ἡ ἐκ τῆς λέξεως Σ ο φ ὀ λ ι ο ν ἔτυμολογία τοῦ Σ ο υ φ λ ῖ, γενομένου ὑπὸ τῶν Τούρκων.

1) Κώδικος, σελ. 148.—2) Αὐτόθι, σελ. 149.—3) Αὐτόθι, σελ. 154.—4) Αὐτόθι, σελ. 158.—5) Αὐτόθι, σελ. 163—164. Ἴδε καὶ προγενεστέραν διαθήκην του ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1850.—6) Αὐτόθι, σελ. 171—172. Ἡ διαθέτις ἦτο σύζυγος τοῦ Σταυριτζα Μήτσου Καρπουζάκογλου, πρωτομάστορος τῶν ἀμπατζήδων (1821—23 καὶ 1829—32). Ἴδε Μ υ ρ τ. Ἀ π ο σ τ ο λ ῖ δ ο υ, τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀμπατζήδων, Ἀρχεῖον θρακ. λαογρ. θησ. τόμ. Γ' 1936—37, σελ. 171, καὶ θυγάτηρ τοῦ ὡσαύτως πρωτομάστορος Χατζῆ Ἀναστάσι (1772—1797).